

מסכת שבועות

פרק ב

א. ידיעות הטמאה שתיים שהן ארבע. גטמא וידע ונעלמה ממנה הטמאה וזכור את הקדש, נעלם ממנה הקדש וזכור את הטמאה, נעלמו ממנה זה וזה ואכל את הקדש ולא ידע, וממשאכל ידע, קרי זה בעולה ויורד. גטמא וידע ונעלמה ממנה טמאה וזכור את המקדש, נעלם ממנה מקדש וזכור את הטמאה, נעלמו ממנה זה וזה ונכנס למקדש ולא ידע, וממשיא ידע, קרי זה בעולה ויורד:

ב. אחד הנכנס לעזרה ואחד הנכנס למוסרפת העזרה, שאין מוסיפין על העיר ועל העזרות אלא במלך ונכיה ואורים ומלחים ובסנהדרין של שבעים ואחד ובשתי תודות ובשר. בבית דין מהלכין ושתי תודות אחריהם, וכל ישראל אחריהם. הפגנית נאכלת והחיזונה נשרפת. וכל שלא נעשה הכל אלו, הנכנס לשם אין חיבור עלייה:

ג. נטמא בזורה ונעלם ממנה מפני טמאה וזכור את המקדש, נעלם מפני מקדש וזכור לטמאה, נעלם מפני זה זה, והשפתה או ששה ב כדי השחתה, בא לו בארכה, חיב. בקצרה, פטור. זו היא מצות עשה שבמקדש, שאין חיבור עלייה:

ד. ואיזו היא מצות עשה שנתקה שחייב עליה, היה משתמש עם הטהורה ואמרה לו גטמתתי, ופרש מיד, חיב, מפני שיציאתו הגאה לו בבייתו:

ה. רבי אליעזר אומר, שערץ וגוו' ונעלם מפני (ויקרא ה), על העלים שערץ חיב, ואיןו חיב על העלים מקדש. רבי עקיבא אומר, ונעלם מפני והוא טמא (שם), על העלים טמאה חיב, ואיןו חיב על העלים מקדש. רבי יeshmuel אומר, ונעלם ונעלם שמי פעמים, לחיב על העלים טמאה ועל העלים מקדש: